

lem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) eller jeg i saa Henseende kunne have nogen særlig Grund dertil, og jeg skal sige hvorfor. Den Gang, da Sagen laa for os paa den Maade, at det var højst sandsynligt, at der kunde hengaa en hel Aarrække, inden denne vigtige Sag blev tagen op til fornyet Behandling og til Gennemførelse, henvendte det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds og jeg os til den daværende Kultusminister og bade ham indtrængende og alvorligt om at komme frem med Forslag angaaende dette Forhold, da vi fandt, at Forholdene paa Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen vare af den Beskaffenhed, at de krævede en hurtigst mulig Omordning af hele dette Forhold. Vi vare derfor glade for, at Forslaget ogsaa blev forelagt, uagtet der naturligvis var mange Ting, vi kunde have ønsket noget anderledes, og navnlig den økonomiske Side af Sagen voldte os adskillige Betæneligheder, særlig i Betragtning af, at Overslagsbeløbene vare mindre fuldstændige og mindre klare og tydelige og ikke nær saadanne, som vi kunde kræve — det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) var jo i saa Henseende nogenlunde enig med os. Men vi vare glade ved at faa Forslaget gennemført, selv med denne Uklarhed, der var forbunden med Enkelthederne i Gennemførelsen. Denne Glæde har jeg bevaeret indtil nu, og jeg antager, at det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds heller ikke helt har glemt hele dette Forhold.

Nu troede jeg, at det var Maalet den Gang for os, at vi fik et Hospital, som hørte til de bedste i Landet, som fyldestgjorde alle de Krav, man kunde stille til et Hospital af første Rang, og dette navnlig, fordi det tillige var knyttet til Universitetet som en Læreanstalt. Dette mener jeg ogsaa fremdeles maa være Formaålet: at Hospitalet bliver udviklet til at blive det, som vi den Gang tilsigtede, og jeg tror, at det, der her stilles Forslag om, er en af de Bestemmelser, som kræves for at fyldestgøre et saadant Formaal. Jeg synes ogsaa, at de Herrer, som have talt med mig, ere enige om, at det er en Foranstaltning, som er nødvendig, og som vi alle kunne tiltræde.

Saa er der Spørgsmaalet om det pekuniære. Ja, jeg vil indrømme, at der den Gang maaske kunde være enkelte af os, som tænkte sig Muligheden af, at der af disse 7 Millioner Kr. kunde spares

noget. Men naar vi tænke os om, saa er det vistnok en stor Sjældenhed, at der spares noget paa de Bevillinger, vi have været med til at give her i Rigsdagen. Jeg kender i saa Henseende i de 15—16 Aar, jeg har siddet her, kun et Tilfælde af denne Art, det er den Bygning, som det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds sidder inde med — havde jeg nær sagt —, men som han i alt Fald beboer. Der blev sparet et Beløb ved Epidemihospitalet, og vi bleve ganske overraskede. Jeg foreslog ogsaa den Gang — husker jeg —, at man kaldte denne Bygning for „Sparepenning“ for dermed at fremhæve, at det var noget ganske særligt, der i saa Henseende var indtruffet for os. Men vi have sikkert heller ikke haft nogen stor Forventning om, at der af det Beløb, som blev bevilget ved Loven af 13. Marts 1903, skulde blive sparet noget til dette her. Naar der derfor nu kommer Forslag om yderligere Bevilling, saa er det, jeg mener, at det kan ikke nytte noget, at vi vende tilbage til de gamle Betragtninger, men at vi maa tage Forslaget saaledes, som det her foreligger, og saa opnaa, hvad vi tilsigte: at Hospitalet kan udvikles til stadigvæk at blive bedre og bedre og fyldestgøre alle beretigede Krav.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds stillede jo yderligere Krav, og det kan jo være meget muligt, ja endogsaa sandsynligt, at det ikke varer længe, inden det ærede Medlem bliver tilfredsstillet i saa Henseende, saa den ærede Minister kommer og stiller yderligere Krav, og for saa vidt der er Plads til de Institutioner, det ærede Medlem talte om, og man fremdeles ønsker dem, mener jeg heller ikke, at der er nogen Grund til at modsætte sig dette. Men det er et Spørgsmaal, som ikke nu foreligger til Behandling, og jeg skal holde mig til, hvad der foreligger. Jeg anbefaler derfor, at man vedtager Forslaget og søger at faa denne Sag ordnet, som Forslaget i sine Bemærkninger bestemmer.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) fandt, at det var en overordentlig stor Sum, som forlangtes til denne Sygeplejerskebolig. Ja, den faldt saamænd ogsaa mig for Brystet, da jeg første Gang stod overfor dette ny Krav; men man maa jo lægge Mærke til, at Udgiften svarer til Overslagene for de andre